

dr. sc. Hrvoje SIKIRIĆ,*
redoviti profesor u trajnom izboru
Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet
hsikiric@pravo.unizg.hr
<https://orcid.org/0009-0001-1408-0430>.

UDK 341.96:347.512(4-67EU)
347.426:[342.721:004
Izvorni znanstven rad
Rad stigao: 10. svibnja 2025.
Rad prihvaćen: 19. svibnja. 2025.

NADLEŽNOST U STVARIMA IZVANUGOVORNE ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU ZBOG POVREDE PRAVA OSOBNOSTI PUTEM INTERNETA – PREGLED PRAKSE SUDA EUROPSKE UNIJE

Sažetak: Prema čl. 7. toč 2. Uredbe br. 1215/2012 (čl. 5. st. 3. Uredbe br. 44/2001.; čl. 5. st. 3. Bruxellske konvencije) osoba s prebivalištem u državi članici može biti tužena u drugoj državi članici u stvarima koje se odnose na delikte ili kvazidelikte pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja. Odlučujući o povredi prava osobnosti do koje je došlo objavom novinskog članka u više država članica (Shevill), Sud je smatrao da oštećena osoba može potraživati naknadu cjelokupne štete nastale zbog povrede ugleda pred sudom države članice u kojoj izdavač publikacije kojom se nanosi povreda ugleda ima poslovni nastan, a pred sudom svake države članice u kojoj se publikacija distribuirala naknadu samo one štete koja je nastala na njenom području.

Kod izvanugovorne odgovornosti za štetu zbog povrede prava osobnosti putem interneta, Sud je ocijenio da je kriterij distribucije potrebno nadopuniti (ali ne i zamijeniti), tako da je za odlučivanje o naknadi štete zbog povrede prava osobnosti najprikladniji sud države članice u kojoj se nalazi središte interesa osobe (fizičke ili pravne) koja smatra da je njezin ugled povrijeđen. Prema ustaljenoj praksi, taj sud je, uz sud države članice u kojoj autor štetnog sadržaja ima svoj poslovni nastan, nadležan za odlučivanje o cjelokupnoj šteti nastaloj zbog povrede ugleda. Ovi sudovi nadležni su i za ispravak netočnih podataka i uklanjanje štetnog sadržaja objavljenog na internetu. Sud države članice na čijem području je sadržaj koji je objavljen na internetu dostupan ili je bio dostupan, nadležan je za odlučivanje samo o šteti koja je nastala na području dotične države.

Ključne riječi: Uredba 1215/2012., Uredba br. 44/2001., Bruxellska konvencija, međunarodna nadležnost, povreda prava osobnosti putem interneta; mjesto nastanka štete; središte interesa osobe čije je pravo osobnosti povrijeđeno

1. Uvod

U korpusu „europeiziranog“ međunarodnog privatnog prava nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima uređena je Uredbom (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena).¹ Ta uredba ukinula je i zamijenila Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,² koja je, pak, zamijeni-

* Dr. sc. Hrvoje Sikirić, redoviti profesor u trajnom izboru, Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet; hsikiric@pravo.unizg.hr, <https://orcid.org/0009-0001-1408-0430>.

¹ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), SL L 351, 20. 12. 2012. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL L 160, 9. 12. 2014. i SL L 202, 28. 7. 2016.) (dalje u tekstu: Uredba br. 1215/2012, Uredba Bruxelles I. bis, BU I. bis).

² Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju